

For at sikre ensartethed i regelsættet indebærer forslaget desuden, at det i retssikkerhedslovens § 36 tilføjes, at det ikke er pligtmæssigt for de medlemmer af klagerådet, som ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer dem efter kommunalbestyrelsens beslutning herom. Ligesom det er tilfældet for ældreråd, giver forslaget hjemmel til, at medlemmerne kan fraskrive sig diæter, mens erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forbliver pligtmæssig at modtage for medlemmet. Udgiftsgodtgørelse er allerede ikke pligtmæssig at modtage for medlemmet efter gældende ret, og præciseringen heraf i den foreslåede bestemmelse sker alene af ordensmæssige grunde.

Hensigten med bestemmelsen om diæter m.v. til medlemmer af ældreråd, som trådte i kraft 1. juli 2007, var blandt andet at ligestille medlemmer af ældreråd med handicaporganisationernes medlemmer af de kommunale handicapråd, som kommunalbestyrelsen skal nedsætte efter retssikkerhedslovens § 37 a. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører handicappede. Handicaporganisationernes medlemmer af handicaprådene har siden 1. april 2006 haft krav på at modtage diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse for deres arbejde i handicaprådet, jf. § 51, stk. 3, i retssikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 768 af 27. juni 2007). Dertil kommer, at handicaporganisationernes medlemmer af handicapråd, ligesom medlemmer af ældreråd, typisk er modtagere af forskellige indtægtsregulerede sociale ydelser, og derfor også i særlige tilfælde kan risikere et samlet økonomisk tab som følge af, at indtægtsgrundlaget for beregning af de sociale ydelser er forhøjet med de udbetalte diæter. Velfærdsministeren agter derfor at indføre en tilsvarende fraskrivelsesmulighed for handicaporganisationernes medlemmer af handicapråd, som foreslås for medlemmer af henholdsvis ældreråd og klageråd, ved at ændre retssikkerhedsbekendtgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, og bemærkningerne hertil.

2.3. Målrkning af habilitetsregler

For medlemmer af de sociale nævn gælder det i dag, at kommunalt ansatte, der deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af de sociale nævns kompetence, ikke kan være medlemmer af nævnene, jf. retssikkerhedslovens § 47. Derimod kan kommu-

nalt ansatte på andre områder beskikkes som medlemmer af de sociale nævn. Baggrunden herfor har været et ønske om at forebygge, at der rejses tvivl om medlemmernes habilitet. Der henvises til § 16 i den tidligere gældende sociale styrelseslov, jf. lov nr. 399 af 6. juni 1991 (Lovforslag L 62, Folketingstidende 1990-91, tillæg A s. 1126 og tillæg B s. 1045 ff.).

Det gælder desuden, at personer, der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål ikke kan udpeges som medlemmer af Ankestyrelsen, jf. retssikkerhedslovens § 52, stk. 2, nr. 4. Derimod kan kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte, der ikke er ansat inden for en social- og sundhedsforvaltningen, men f.eks. i økonomiforvaltningen, beskikkes som medlemmer af Ankestyrelsen. Baggrunden for de gældende regler har været et ønske om et lægmandselement i form af et bredt udsnit af befolkningen ved beskikkelsen af medlemmerne, der ikke udpeges som specielt sagkyndige, jf. bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 605 af 20. december 1972 om Den Sociale Ankestyrelse (Folketingstidende 1972-73, tillæg A sp. 390 ff og 402).

Det foreslås, at habilitetsreglerne for medlemmer af Ankestyrelsen og de sociale nævn målrettes, så medlemmerne ikke kan deltage i behandlingen af sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende måtte være ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen, mens kommunalt ansatte og kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke i øvrigt udelukkes som beskikkede medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen.

Baggrunden herfor er, at det som følge af kommunalbestyrelsesmedlemmets eller den ansattes almene loyalitet over for sin kommune vil svække tilliden til de sociale nævn og Ankestyrelsen, hvis en person, der er ansat i eller kommunalbestyrelsesmedlem i en kommune, deltager i sager, der vedrører denne kommunes ydelse af hjælp til enkeltpersoner. Dette gælder, uanset om den pågældende er ansat i socialforvaltningen eller f.eks. i økonomiforvaltningen. Det findes derfor hensigtsmæssigt på dette punkt at supplere forvaltningsrettens inhabilitetsregler.

Med forslaget får bl.a. kommunalt ansatte på det sociale område mulighed for at blive udpeget som medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen og deltage i behandlingen af sager vedrørende andre kommuner end den kommune, de er ansat i. Baggrunden herfor er, at de gældende regler er betydeligt mere vidtgående end de habilitetskrav, der følger af forvaltningsloven og almindelige forvaltningsretlige grundsatninger, idet den mere almindelige interesse i en sags udfald, der måtte følge af, at ens egen kommune